



WELKOM KAMERAAD

(Chase me, comrade!)

Een komedie in drie bedrijven

door

RAY COONEY

Vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WELKOM KAMERAAD - CHASE ME, COMRADE!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RAY COONEY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Nancy Remmington - een aantrekkelijke jonge vrouw van ongeveer 25 jaar. Ze is een impulsieve, maar een vrolijke persoonlijkheid.

Commandant Remmington - begin vijftiger. Een man met overwicht.

Roelink - een beetje ouderwetse, maar nog kwieke oud militair. Vroeger was hij bootsman, maar nu klusjesman in dienst van de commandant.

Alicia Kalsbeek - een ballerina van begin dertig. Ze is levendig en een beetje overdreven theatraal.

Petrovyan - een Russische balletdanser die nagenoeg geen Engels spreekt. Hij is knap, zwierig en verwaand. Hij beweegt zich met de gratie. (In de teksten van Petrovyan wordt de Russische tekst gevolgd door een Nederlandse vertaling)

Harry Buss - een knappe maar nerveuze jongeman, die van zichzelf denkt dat hij alle denkbare problemen van deze wereld over zich uitgestort krijgt. Dit heeft er echter toe geleid dat hij een zeer speciaal gevoel voor humor heeft.

Mr. Leeghwater - een zeer streng en stijve ambtenaar op wie alcohol een uiterst plezierig effect heeft.

Agent Nijkamp - een grote, veelgeplaagd politieman.

Janet Remmington - een aantrekkelijke vrouw van achter in de veertig.

Bobby Haringsma - een schuchtere, kleine man waar niets mee te beginnen valt.

Tijd van handeling:

Zaterdagmiddag op een mooie zomerdag in augustus.

Plaats van handeling:

De salon van het landhuis van commandant Remmington.

DECOR:

Middenachter bevindt zich de voordeur. Daarnaast rechts is een trap die naar rechts achter het toneel leidt. Achter links staat een kast. Rechts van de voordeur zit een raam. De deur van de studeerkamer is rechts voor. Rechts achter is een klapdeur naar de keuken. Tussen de deuren bevindt zich een grote, sierlijke openhaard. Links achter zijn openslaande tuindeuren. Links voor staat een prachtige stereotoren. Tussen de stereotoren en de tuindeuren staat een drankwagentje. In de linkerhoek achter staat een kastje, met daarop een antwoordapparaat. Links naast de trap staat een tafel, met daarop de telefoon, pennen en schrijfpapier. In het midden voor links staat een bank. Een kleine leunstoel en een poef staan bij de open haard. Rechts naast de bank staat een bijzettafeltje. Aan de muur, onder de trap, hangt een scheepsbel. Voor de trap ligt een tijgervel. Het interieur is modern en artistiek. Het meubilair, de schilderijen en de vreemde beelden doen sterk denken aan de zee.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat, is Nancy Remmington zorgvuldig een houten beeldhouwwerk aan het schuren. Het beeld is een stuk moderne kunst en stelt niks concreets voor. De voordeur gaat open en Commandant Remmington komt binnen. Hij heeft zijn uniform als marineofficier aan en draagt een aktentas.

Remmington: Zo, en hoe gaat het vandaag met mijn geliefde dochter?

Nancy: Je bent vroeg thuis, pappie.

Remmington: Ja. Ik ben naar een lunch op de Russische ambassade geweest. Die was om drie uur afgelopen en dus heb ik de rest van de middag maar vrij genomen. *(kus)*

Nancy: Goed zo.

Remmington: En het was niet druk op de weg. Waar is je moeder? *(zet zijn pet af)*

Nancy: Ze is vandaag de stad in. Winkelen.

Remmington: Dat gaat me weer geld kosten. *(ziet opeens het beeld)*
Wat is dat in hemelsnaam?

Nancy: Een cadeautje voor jou. Je kunt het in je kantoor zetten. Het is mijn interpretatie van het Ministerie van Defensie.

Remmington: Is dat het Ministerie van Defensie? *(hij bestudeert het)*

Nancy: Wat vind je ervan?

Remmington: Ik ben sprakeloos. Eigenlijk... eh.... is het een beetje een rommeltje.

Nancy: Natuurlijk. Het is het Ministerie van Defensie.

Remmington: Oh, ik begrijp het. Ik neem het maandag mee. Laat ik het aan de minister zien.

Nancy: Als je dat toch doet, dat daar is hij. *(wijst)*

Remmington: Je bedoelt die... dat rare gevalletje?

Nancy: Het is symbolisch. Hoofd van de drie onderdelen.

Remmington: Ach! *(wijst naar het gat)* En ik neem aan, dat dit het gat is waar de Regering het geld in kwijtraakt.

Nancy: Je hebt er ook helemaal geen verstand van.

Remmington: Echt niet?

Nancy *(wijst naar het gat)*: Dat ben jij.

Remmington: Dank je wel. Ik had gedacht dat een vierkant gat wat toepasselijker zou zijn.

Nancy: Je wilt niet toegeven dat je dochter talent heeft.

Remmington: Als je doorgaat met het produceren van die rommel, wil ik niet eens toegeven dat jij mijn dochter bent.

Nancy: Ik kan wel merken, dat je je weer volgestopt hebt met kaviaar

en wodka.

Remmington: Kaviaar?

Nancy: Ja, bij de lunch op de Russische ambassade.

Remmington: Ik wou dat er kaviaar was geweest. Die Russen hebben rare ideeën. Ze gaven ons een rosbief en een pasteitje. Hier zijn je tijdschriften. *(geeft haar tijdschriften uit zijn aktentas)*

Nancy: Dank je wel, pappie.

Remmington *(wijst naar het antwoordapparaat)*: Staan er nog boodschappen op dat ding? *(Remmington schakelt het apparaat uit)*

Nancy: Nee, er is de hele dag niet gebeld. Waar was die lunch eigenlijk voor?

Remmington: Oh, het zou meer iets voor jou geweest zijn dan voor mij. Een afscheidsetentje voor het Moskou's Balletgezelschap.

Nancy: Oh ja, natuurlijk, die vliegen vandaag terug. Geweldige artiesten.

Remmington: Die vriendin van jou was er ook.

Nancy: Welke vriendin?

Remmington: Je weet wel, die mooie. Lief gezichtje. Fantastisch figuur. Die ene waar je moeder zo'n hekel aan heeft.

Nancy *(verrast)*: Alicia?

Remmington: Dat klopt. Alicia Kalsbeek.

Nancy: Heeft ze gedanst? Ze heeft me helemaal niet verteld dat ze ook ging.

Remmington: Ze danste met die Russische knaap. Die ene, die altijd in de krant staat. Bekende kerel. Iedereen kent hem. Hoe heet hij ook alweer?

Nancy: Toch niet... Petrovyan?

Remmington: Ja, die bedoel ik. Petrovyan.

Nancy: Het moet fantastisch geweest zijn. Hij is echt goddelijk, pappie.

Remmington: Oh ja? Ik zet altijd mijn vraagtekens bij die kerels die zich zo aanstellen.

Nancy: Hij is briljant. Na de speciale voorstelling, die hij in Covent Garden gegeven heeft, zei Alicia dat ze nog nooit met iemand als hij gedanst heeft. Hij is erg inspirerend.

Tijdens de volgende scène gaat Remmington naar de kast en pakt zijn visspullen eruit. Hierbij zit een deken die hij uitvouwt op het telefoontafeltje.

Remmington: Het is jammer dat hij zichzelf niet eens trakteert op een bezoekje aan de kapper.

Nancy: Wat heeft zijn haarlengte nu te maken met zijn danskwaliteiten?

Remmington: Een heleboel. Als het nog langer wordt trapt hij er nog een keer op en dan valt hij plat op zijn gezicht.

Nancy: Je bent een raadsel. Je hebt toevallig wel de beste balletdanser van deze tijd gezien.

Remmington: Ik kan jouw artistieke gedoe niet volgen. Ik ga vissen. Ik ben tegen twaalf uur wel weer thuis.

Nancy: Vergeet het. Je kunt niet gaan vissen.

Remmington: Waarom niet?

Nancy: Harry komt vanmiddag.

Remmington: Harry? Wie is Harry in Godsnaam?

Nancy (*zuchtend*): Harry Busser. Mijn verloofde! Ik heb hem speciaal voor jou uitgenodigd.

Remmington: Hij gaat toch niet met mij trouwen, of wel?

Nancy: Echt, pappie. Je bent hopeloos. Ik heb hem al wel zes keer af moeten zeggen.

Remmington: Ik heb belangrijker dingen te doen, dan die Harry Busser te ontmoeten.

Nancy: Het zou niet zo'n slecht idee zijn om hem een keer van dichtbij te zien. Dan herken je hem tenminste in de kerk.

Remmington: Jullie komen niet eens aan de kerk toe.

Nancy: Dat komen we wel.

Remmington: Je bent al met zes jongens verloofd geweest en verder dan de bank hier heb je er nog nooit één kunnen krijgen!

Nancy: Dit keer is het anders.

Remmington: Die vriendjes van jou lijken, naar mijn idee, allemaal op elkaar. Bijna twee meter domheid met een biertje in de hand.

Nancy: Harry is niet zo.

Remmington: Harry? Wie is Harry in Godsnaam?

Nancy: Mijn verloofde!

Remmington: Oh. Het is toch niet zo'n langharige balletdanser, hè?

Nancy: Hij is ambtenaar.

Remmington: God sta ons bij, die zijn het ergst.

Nancy: Jullie hebben veel gemeen. Hij is een P.A. van de P.P.S. van de M.P.

Remmington: Geeft niks. Gaat wel over.

Nancy: Een P.A. van de P.P.S. van de M.P. is heel belangrijk.

Remmington: Goed. Wat is een P.A. van de P.P.S. van de M.P.?

Nancy: Een Persoonlijke Assistent van de Parlementaire Privé Secretaris van de Minister President.

Remmington: Oh, en heeft hij de M.P. al eens ontmoet?

Nancy (*terughoudend*): Nog niet. Om eerlijk te zijn heeft hij deze baan al zes maanden en hij heeft de P.P.S. nog niet eens gezien.

Remmington (*glimlachend*): Je trouwt maar met wie je wilt, knuffeltje. Ik ga vissen. Ik ben rond middernacht weer thuis. (*hij gaat naar boven*)

Nancy: Ik hoop dat je niks vangt!

Remmington: Ik vang wel wat. Ik ben niet zoals jij en je verloofdes.

Nancy: Hoe bedoel je?

Remmington: Als ik een vis aan de haak sla, dan haal ik hem direct binnen.

Remmington vertrekt lachend naar boven. Nancy verzet haar beeldhouwwerk. Roelink komt hijgend door de voordeur binnen rennen. Hij blijft staan om op adem te komen.

Nancy (*geduldig*): Wat is er aan de hand, Roelink? (*Roelink kan alleen maar hijgen en op zijn borst slaan. Hij houdt een vinger omhoog, om aan te geven dat hij zo weer in orde is*) Doe maar rustig aan.

Roelink (*uiteindelijk*): Nu ben ik vergeten wat ik wilde zeggen.

Nancy: Maakt niet uit.

Roelink: Oh, ja! Ze is hier.

Nancy: Wie?

Roelink: Die vrouwelijke dame. U weet wel, die ene met dat 'kom-eens-lekker-hier'-figuur en die 'blijf-uit-mijn-buurt'-ogen.

Nancy: Wie?

Roelink: Die vriendin van u. Juffrouw... eh... Kalsbeek.

Nancy (*verrast*): Alicia?

Roelink: De buikdanseres.

Nancy: Balletdanseres.

Roelink: In een auto. Een en al geheimzinnigheid. Wilde niet komen, voordat ik gekeken had of u alleen was.

Nancy: Vraag haar of ze binnen wil komen.

Roelink: Ze veroorzaakt altijd moeilijkheden. Volgens mij zit er een steekje aan los, of zo. Ze noemt iedereen 'lieverd'.

Nancy: Dat komt omdat ze in het theater werkt. Ze heeft veel talent.

Roelink: Ik kan wel raden waar haar talenten liggen.

Nancy: Roelink!

Roelink: Toen de Commandant en ik nog bij de marine zaten hadden we een naam voor dat soort vrouwen.

Nancy: Komt ze eraan?

Roelink: Ja, maar u moet de problemen zelf maar oplossen. Ik ga naar huis.

Nancy: Ik heb geen problemen.

Roelink: Nee, maar die zullen wel komen als u juffrouw Kalsbeek gesproken heeft. *(hij fluit doordringend richting voordeur. Alicia komt binnen. Ze heeft haar balletpakje aan en een trui erover. Op haar hoofd draagt ze de tiara uit het Zwanenmeer)*

Alicia *(tegen Nancy)*: Lieverd! *(ze kust Nancy teatraal)* Sorry voor mijn kleding. Ik heb geen tijd gehad me om te kleden.

Nancy *(lachend)*: Waarom heb je me niet even gebeld?

Alicia: Ssstt! *(tegen Roelink)* Je mag wel gaan hoor, lieve, schattige duivel van me.

Roelink *(reageert hierop)*: De laatste keer dat u hier was, kwam er donderij.

Alicia: Donderij, jij lieve, schattige klusjesman?

Roelink: Ja. Heel vroeg in de ochtend toen u aan het zwanenmeren was op het gazon.

Alicia *(lachend)*: Oh ja, nu weet ik het weer.

Roelink: Ik ook. U klopte bij mij op het raam om drie uur 's nachts.

Alicia: Waarom deed ik dat?

Roelink: U wilde dat ik naar buiten kwam om voor jonge zwaan te spelen.

Alicia: Dat was nog in mijn zorgeloze jeugd. *(pakt geld uit haar handtas)* Hier, haal daar maar een lekker biertje van.

Roelink: Nee, dank u wel. Ik ben geheelonthouder. Ik heb het drinken, het roken en de paarden opgegeven.

Alicia: En de vrouwen?

Roelink: Dat is geen slechte gewoonte. Dat is een hobby. *(vertrekt door de voordeur, het geld meenemend)*

Nancy: Alicia, wat ben je weer aan het uitspoken? Pappie zei niet dat je kwam.

Alicia: Je vader weet het niet, lieverd. Waar is de ouwe schat?

Nancy: Zijn visspullen aan het inpakken.

Alicia: Prachtig. En je moeder?

Nancy: Die is vandaag de stad in.

Alicia: Goddank.

Nancy: Wat ben je van plan? Ik dacht dat je wel op het vliegveld zou zijn om Petrovyan uit te zwaaien. Iedereen zal daar wel zijn.

Alicia: Ja iedereen, behalve Petrovyan.

Nancy: Hoe bedoel je?

Alicia: Lieverd, Petrovyan is naar het Westen overgelopen.

Nancy: Wàt heeft hij gedaan?!

Alicia *(nadrukkelijk)*: Hij blijft bij ons.

Nancy *(verbaasd)*: Je bedoelt... dat hij nooit meer teruggaat naar

Rusland?

Alicia: Dat klopt, lieverd.

Nancy (*met grote ogen*): Maar... wanneer is dat allemaal gebeurd?

Alicia: Direct na ons optreden bij de Russische ambassade.

Nancy: Lieve hemel!

Alicia: De arme jongen was radeloos van het vooruitzicht weer naar Moskou terug te moeten. De Russische veiligheidsmensen waren even afgeleid en toen heb ik... eh...

Nancy: Jij?!

Alicia: Ja, lieverd.

Nancy: Heb jij het gedaan?

Alicia: Met je vader's hulp.

Nancy (*met open mond*): Heeft pappie geholpen?

Alicia: Hij weet het alleen niet.

Nancy (*zwakjes*): Ik snap er niks van.

Alicia: Petrovyan zit op dit moment in de kofferbak van je vader's auto. (*Nancy slaat een hand voor haar mond*) Ik wist niet zo gauw waar ik met hem heen moest, lieverd. Het gebeurde allemaal zo vlug. We hadden niks gepland ofzo. Ik heb Petrovyan door een zijdeur bij de ambassade meegenomen, maar opeens hoorde ik mensen in 't Russisch schreeuwen. Nou, en toen zag ik je vader's auto staan. Ik heb de kofferbak open gedaan en Petrovyan erin gestopt.

Nancy: En toen?

Alicia: Deed ik hem dicht. Ik heb een taxi naar mijn flat genomen, mijn auto opgehaald en ben rechtstreeks hierheen gereden.

Nancy: Alicia, je bent hartstikke gek.

Alicia: Ja, lieverd, maar ik heb er zo'n plezier in.

Nancy: En wat doen we nu?

Alicia: We?

Nancy: Je hebt toch hulp nodig, of niet soms?

Alicia: Lieverd! (*ze omhelst Nancy*)

Nancy (*plotseling*): Petrovyan! Zo meteen stikt hij.

Alicia: Het is al in orde. Ik heb net nog op de achterklep geklopt en toen kreeg ik gedempt antwoord in het Russisch.

Remmington (*achter*): Nancy!

Alicia: Lieverd!

Nancy: Gauw, in de studeerkamer! Als pappie erachter komt krijgt hij een zenuwtoeval. (*Alicia gaat snel de studeerkamer in. Als de deur dichtslaat verschijnt Remmington op de overloop. Hij is gekleed om te gaan vissen*)

Remmington: Wie was dat?

Nancy: Wat?

Remmington: Ik dacht dat ik een deur hoorde slaan.

Nancy: Ja. Dat was de voordeur. Roelink.

Remmington: Roelink? *(hij snuffelt)* Hij heeft tegenwoordig een duur parfum op. Heeft twintig jaar met me gevaren maar dat heb ik toch nooit opgemerkt. *(pakt zijn visspullen op)* Als je moeder thuiskomt, voordat ik er ben, zeg haar dat ze niet op me hoeft te wachten. En laat de garagedeur open, doe je dat? *(hij kust haar en loopt richting voordeur)*

Nancy *(realiseert zich iets)*: Garage?

Remmington *(stopt)*: Ja.

Nancy: Je gaat met de auto!

Remmington: Ja.

Nancy: Nee. Je moet naar de rivier wandelen. Dat is goed voor je.

Remmington: Wat? Dertig kilometer?

Nancy: Prima!

Remmington: Doe niet zo idioot. Dag, lieverd. *(hij wil doorlopen)*

Nancy *(houdt hem tegen)*: Nee! Ga niet met de auto.

Remmington: Waarom in hemelsnaam niet?

Nancy: Misschien doet hij het niet.

Remmington: Natuurlijk wel. Hij loopt perfect. Ik heb wat lawaai in de koffer gehoord toen ik terugkwam uit Den Haag, maar voor de rest is hij prima! *(wil weer doorlopen)*

Nancy *(houdt hem tegen)*: Nee! Je hebt je vishoed nodig.

Remmington: Nietwaar.

Nancy: Natuurlijk wel. De zon schijnt heel fel.

Remmington *(geërgerd)*: Op het tijdstip dat ik zit te vissen zal de zon niet meer schijnen.

Nancy: Nou, dan regent het misschien. Haal je vishoed op.

Remmington: Oh, Nancy! Ik geloof dat hij in de studeerkamer ligt.

Nancy: Ja... nee! Hij ligt in de keuken. *(ze duwt hem de keuken in en opent de deur van de studeerkamer)* Snel!

Alicia *(komt uit de studeerkamer)*: Goed gedaan, lieverd.

Nancy: Haal Petrovyan uit de auto en neem hem mee naar het huis van Roelink.

Alicia: Is dat wel verstandig, lieverd?

Nancy: Spreek me niet tegen. Roelink heeft telefoon. Zodra je Petrovyan in het huis hebt, bel je me op, zodat ik weet dat pappie zijn auto kan pakken.

Alicia: Je bent 'n schat! Hou je vader hier, totdat ik bel. *(Alicia gaat snel de voordeur uit, als Remmington terugkomt uit de keuken)*

Remmington: Ik kan hem niet... wie was dat?

Nancy: Wat?

Remmington: De deur sloeg dicht. *(snuffelt)* Oh, Roelink weer. Dag, lieverd. Ik heb geen hoed nodig. *(hij wil vertrekken)*

Nancy *(houdt hem tegen)*: Pappie!

Remmington: Wat nou weer?

Nancy: Ik ben blij dat je gaat vissen. Je hebt ontspanning nodig.

Remmington: Ontspanning? Doe niet zo gek. Ik werk voor de regering. *(Nancy pakt haar beeldhouwwerk beet)*

Nancy: Wil je even helpen dit te verplaatsen?

Remmington: Oh God, schiet op. Waar moet ie heen?

Nancy: Hierheen.

Remmington: Waarom?

Nancy: Ik wil niet dat hij in de zon staat.

Remmington: Ik zou niet weten waarom niet. *(wil vertrekken)*

Nancy: Pappie! Wat moet ik zeggen als er iemand voor je opbelt?

Remmington: Zeg maar dat ik een levensbelangrijke code aan het omzetten ben, en dat ik niet gestoord mag worden. Zet de eventuele boodschappen maar op het antwoordapparaat.

Nancy: Doet dat het goed?


Remmington: Natuurlijk.

Nancy: En wat als de Minister President zelf belt?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto